

сове отъ туй дърво има и днесъ при брѣговетѣ на Днѣпръ.

Споредъ едно преданіе, което ный не ще смѣй-мы да подвърдимъ, тѣхныйтъ главенъ градъ, заселенъ близу до мѣстото дѣто подиръ са основа Новгородъ, наричалъ са *Славенскъ*. Истина или лъжа е сѣществуваніето на тѣзи столицина, извѣстно е обаче, че въ различни времена тѣ сѣ са распрѣснѣли къмъ Западъ и къмъ Югъ; едни приближи-хъ до римската Имперія на Истокъ, която и разо-рихъ, а други слѣдувахъ брѣговетѣ на Балтійско-то море. Потомството на тѣзи различни преселѣнія днесъ занимаватъ Боемія или Чешско, Българія, Сръбско, Далмація и часть отъ Унгарія, като има прѣс-нѣжты еше въ Германія, Померанія, Силезія и по други еше земи на Европа. —

Шафарикъ забѣлѣзва, че когато сичкытъ дру-гы славенскы народы сѣ напуснѣли народнытъ си имена и сѣ пріели частны, като: *Русси, Поляцы, Селезцы, Чехы, Моравцы, Сорабы, Сърбы, Мор-лацы, Черногорцы, Българи* и проч. Дѣ, когато по-вечето отъ тѣхъ, по подражаніе на чужденцытъ про-иѣннихъ общото име *Словены* или *Славены*, само двѣ славенскы вѣтви, които допиратъ една до дру-га чрезъ Дунава, именно *Словацкытъ* и *Словенцы-тъ* сѣ спазили първообразната му чистота, първо-началното име *Словенско*.

Г. — Характеръ нравы и обычаи, възра и у-правление у Славенцытъ.

Общи за туй понятія. — «Сичкытъ народы много си приличатъ въ нравытъ и обычаитѣ, когато са на-мѣрвагъ на еднаква степенъ на гражданственостъта и

